

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29.11.2000, sp. zn. 21 Cdo 182/2000, ECLI:CZ:NS:2000:21.CDO.182.2000.1

Číslo: 55/2001

Právní věta:

Předpoklad pro nařízení výkonu rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitostech spočívající v tom, aby bylo prokázáno, že nemovitost je ve vlastnictví povinného (§ 338b odst. 1 o. s. ř.), soud posuzuje podle stavu, jaký tu byl v den zahájení řízení, tj. v den podání návrhu na nařízení tohoto výkonu rozhodnutí u soudu. Změny ve vlastnictví nemovitosti, které nastanou po zahájení řízení, nejsou pro rozhodnutí o návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitostech významné.

Převede-li povinný nemovitost smluvně na jiného a vzniknou-li na základě pravomocného rozhodnutí o povolení vkladu jeho právní účinky v době před podáním návrhu na nařízení tohoto výkonu rozhodnutí, je předpoklad pro nařízení výkonu rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitostech spočívající v tom, aby bylo prokázáno, že nemovitost je ve vlastnictví povinného (§ 338b odst. 1 o. s. ř.), splněn tehdy, dojde-li k zápisu vkladu vlastnického práva pro nabyvatele do katastru nemovitostí až po zahájení řízení o výkon rozhodnutí *)

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 29.11.2000

Spisová značka: 21 Cdo 182/2000

Číslo rozhodnutí: 55

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Výkon rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva, Zástavní právo soudcovské

Předpisy: 99/1963 Sb. § 338b odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Oprávněný podal dne 7. 10. 1998 u Okresního soudu v Kladně návrh, kterým se domáhal, aby byl podle vykonatelného rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 26.11. 1997 nařízen pro pohledávku ve výši 372 150 Kč se 17% úrokem od 1. 12. 1992 do zaplacení a pro náklady předcházejícího řízení ve výši 15 533 Kč výkon rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitostech povinného, a to „na bytové jednotce č. 14 v domě čp. 2461 postaveném na pozemku part. č. 3464, na id. podílu 31/1000 na společných částech téhož domu a na id. podílu 31/1000 na pozemku part. č. 3464, to vše zapsáno na LV č. 23087 pro katastrální území K., obec K. u Katastrálního úřadu v K.“ s

tím, že „účinky zástavního práva vznikly dnem 7. 10. 1998“. Návrh zdůvodnil tím, že povinný dosud zaplatil na pohledávku, přiznanou oprávněnému vykonatelným rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 26.11. 1997, pouze 18 500 Kč a že zbytek pohledávky v uvedené výši dosud neuhradil. K návrhu oprávněný připojil výpis z katastru nemovitostí (listu vlastnictví č. 23087 pro kat. území K., obec K.), vyhotovený Katastrálním úřadem v K. dne 22. 9. 1998, v němž jsou mimo jiné vyznačeny spoluvlastnické podíly (včetně podílu povinného) k objektu bydlení čp. 2461 postavenému na pozemku part. č. 3464 a k pozemku part. č. 3464 a je na něm uvedeno, že „údaje tohoto výpisu jsou dotčeny změnou právních vztahů-č.j. V 2921/98“.

O k r e s n í s o u d v Kladně usnesením ze dne 9. 11. 1998 nařídil podle vykonatelného rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 26.11. 1997 „č.j. 7 C 297/96“ pro pohledávku oprávněného ve výši 372 150 Kč se 17% úrokem od 1. 12. 1992 do zaplacení, pro náklady předcházejícího řízení ve výši 15 533 Kč a pro náklady „tohoto výkonu“ ve výši 15 380 Kč výkon rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitostech povinného, a to „na bytové jednotce č. 14 v domě čp. 2461 postaveném na pozemku part. č. 3464, na id. podílu 31/1000 na společných částech téhož domu a na id. podílu 31/1000 na pozemku part. č. 3464, to vše zapsáno na LV č. 23087 pro katastrální území K“ obec K. u Katastrálního úřadu v K.“, a návrh, aby „účinky zástavního práva vznikly dnem 7. 10. 1998“, zamítl. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že oprávněný prokázal vlastnictví povinného k nemovitostem výpisem z katastru nemovitostí a že jsou dány podmínky pro nařízení výkonu rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitostech povinného.

K odvolání povinného K r a j s k ý s o u d v Praze usnesením ze dne 30. 6. 1999 usnesení soudu prvního stupně změnil tak, že návrh oprávněného na nařízení výkonu rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitostech zamítl, a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů. Odvolací soud zjistil, že povinný kupní smlouvou ze dne 8. 7. 1998 prodal svůj spoluvlastnický podíl ve výši 31/1000 na domu čp. 2461 postaveném na parcele č. 3464 a na pozemku part. č. 3464 J. H., že návrh na vklad vlastnického práva podle této smlouvy byl podán u Katastrálního úřadu v K. dne 7. 9. 1998, že o vkladu vlastnického práva rozhodl Katastrální úřad v K. rozhodnutím ze dne 7. 10. 1998 a že vklad vlastnického práva byl zapsán v katastru nemovitostí dne 2. 11. 1998. Na základě uvedených zjištění odvolací soud dospěl k závěru, že v den, kdy dosel soudu návrh na nařízení výkonu rozhodnutí (tj. 7. 10. 1998), který je při výkonu rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitostech rozhodným z hlediska prokázání vlastnického práva povinného, povinný již nebyl vlastníkem nemovitostí dotčených tímto výkonem rozhodnutí. I když byl vklad vlastnického práva zapsán do katastru nemovitostí dne 2. 11. 1998, právní účinky vkladu nastaly ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 265/1992 Sb. (ve znění pozdějších předpisů) již dnem, kdy byl návrh na vklad doručen Katastrálnímu úřadu v K., tj. dnem 7. 9. 1998; ode dne 7. 9. 1998 je proto vlastníkem předmětných nemovitostí J. H. Námitku oprávněného, že vklad vlastnického práva nebyl proveden na základě pravomocného rozhodnutí katastrálního úřadu, odvolací soud odmítl s odůvodněním, že proti rozhodnutí katastrálního úřadu o povolení vkladu práva není přípustný opravný prostředek a ani žaloba ve správním soudnictví a že se provádí záznamem ve spisu. Odvolací soud dále poukázal na to, že z výpisu z katastru nemovitostí předloženého oprávněným je patrné, že právní vztahy v něm vyznačené jsou „dotčeny změnou“. Protože každý mohl zjistit, že na katastrální úřad došel návrh na povolení vkladu vlastnického práva podle kupní smlouvy ze dne 8. 7. 1998, soud prvního stupně pochybil, když tuto tzv. plombu přehlédl a návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí vyhověl.

Proti tomuto usnesení odvolacího soudu podal oprávněný dovolání. Namítá, že prokázání vlastnického práva povinného se při výkonu rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitostech vztahuje ke dni zahájení řízení (ke dni podání návrhu na nařízení tohoto výkonu rozhodnutí u soudu); jestliže povinný poté převede nemovitost na jiného, nebrání tato okolnost zřízení soudcovského zástavního práva. Protože vklad vlastnického práva pro J. H. byl proveden až dne 2.11.

1998, byl povinný ke dni podání návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí u soudu (tj. ke dni 7.10. 1998) vlastníkem předmětných nemovitostí. Skutečnost, že J. H. nabytí vlastnické právo zpětně s účinky ke dni podání návrhu na vklad (tj. ke dni 7. 9. 1998), není významná. Práva uvedená v ustanovení § 1 odst. 1 zákona č. 265/1992 Sb. (ve znění pozdějších předpisů) totiž vznikají, mění se nebo zanikají dnem vkladu do katastru nemovitostí (nestanoví-li zákon jinak), a nikoliv ke dni podání návrhu na vklad u katastrálního úřadu; zpětně ke dni podání návrhu na vklad nastávají účinky vkladu až po provedení vkladu. Právní názor odvolacího soudu pak ve svých důsledcích podle názoru oprávněného znamená, že by soud musel zamítnout každý návrh na nařízení výkonu rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva už na základě zjištění, že byl u katastrálního úřadu podán návrh na vklad vlastnického práva pro pozdějšího nabyvatele, na něhož povinný nemovitosti převádí, aniž by tu byla jistota, zda vklad bude skutečně rozhodnutím katastrálního úřadu povolen. Oprávněný navrhl, aby dovolací soud napadené usnesení zrušil a aby věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

N e j v y š š í s o u d jako soud dovolací (§ 10a o. s. ř.) po zjištění, že dovolání proti pravomocnému usnesení odvolacího soudu bylo podáno ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 odst. 1 o. s. ř. a že jde o usnesení, proti kterému je dovolání přípustné podle ustanovení § 238a odst. 1 písm. a) o. s. ř., přezkoumal napadené usnesení bez jednání (§ 243a odst. 1, věta první, o. s. ř.) ve smyslu ustanovení § 242 o. s. ř. a dospěl k závěru, že dovolání je důvodné. Proto usnesení Krajského soudu v Praze zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Podle ustanovení § 338b odst. 1 o. s. ř. výkon rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva může být nařízen, jen je-li prokázáno, že nemovitost je ve vlastnictví povinného.

Splnění předpokladů pro nařízení výkonu rozhodnutí (včetně předpokladu uvedeného v ustanovení § 338b odst. 1 o. s. ř.) je soudu povinen prokázat (doložit)-jak vyplývá zejména z ustanovení § 261 a násl. o. s. ř. – oprávněný. O návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí soud prvního stupně rozhoduje zpravidla bez jednání a bez slyšení povinného (srov. § 253 o. s. ř.) a vždy bez provádění dokazování; neprokáže-li oprávněný ani přes poučení poskytnuté mu soudem podle ustanovení § 5 o. s. ř., že byly splněny všechny předpoklady pro nařízení výkonu rozhodnutí, soud jeho návrh zamítne. Povinnost oprávněného prokázat, že nemovitost je ve vlastnictví povinného (§ 338b odst. 1 o. s. ř.), je jeho procesní povinností. Protože při rozhodování o návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí se neprovádí dokazování a soud rozhoduje zpravidla bez jednání, může oprávněný tuto procesní povinnost splnit zásadně v souvislosti s podáním návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí a může přitom vycházet ze stavu, jaký tu je (nejpozději byl) v době podání návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí; skutečnosti, které ve vlastnictví nemovitosti nastaly po zahájení řízení, není oprávněný povinen soudu prokazovat.

Podle ustanovení § 338b odst. 2, věty první, o. s. ř. je pro pořadí soudcovského zástavního práva k nemovitosti rozhodující doba, kdy k soudu došel návrh na zřízení soudcovského zástavního práva. Podle ustanovení § 338b odst. 3 o. s. ř., bylo-li pro vymáhanou pohledávku již dříve zřízeno smluvní zástavní právo, řídí se pořadí soudcovského zástavního práva pořadím tohoto smluvního zástavního práva.

Pořadí soudcovského zástavního práva se řídí – s výjimkou případů, kdy bylo pro vymáhanou pohledávku již dříve zřízeno smluvní (popřípadě jiné) zástavní právo, v nichž je zachováno pořadí zástavního práva již dříve nabytého-dnem, v němž došel soudu návrh na nařízení tohoto výkonu rozhodnutí. Protože pořadí zástavního práva je dáno-obecně vzato-dobou jeho vzniku (srov. § 151c obč. zák.), je z uvedeného logicky zřejmé, že také pro vznik soudcovského zástavního práva musí být rozhodné ty okolnosti, které tu jsou v den, kdy soudu došel návrh na nařízení výkonu rozhodnutí

zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitosti. K okolnostem, které nastanou později, nelze přihlídnout tedy rovněž proto, že by o zřízení soudcovského zástavního práva bylo rozhodováno taky podle takových skutečností, které pro vznik tohoto zástavního práva nemohou a nemohly být významné.

Z uvedeného vyplývá, že předpoklad pro nařízení výkonu rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitostech spočívající v tom, aby bylo prokázáno, že nemovitost je ve vlastnictví povinného (§ 338b odst. 1 o. s. ř.), soud posuzuje podle stavu, jaký tu byl v den zahájení řízení, tj. v den podání návrhu na nařízení tohoto výkonu rozhodnutí u soudu; případné změny ve vlastnictví nemovitosti, které nastanou po zahájení řízení, nejsou pro rozhodnutí o návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitostech významné (srov. též rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 10. 1997 sp. zn. 3 Cdon 1222/96, uveřejněný pod č. 89 v časopise Soudní judikatura, roč. 1997).

V posuzovaném případě odvolací soud dovodil (správnost těchto závěrů dovolatel nezpochybňuje), že povinný svůj spoluvlastnický podíl na domu čp. 2461 postaveném na parcele č. 3464 a spoluvlastnický podíl na pozemku part. č. 3464, zapsaných u Katastrálního úřadu v K. na listu vlastnictví č. 23087 pro kat. území K.. obec K., kupní smlouvou ze dne 8. 7. 1998 prodal J. H.; návrh na vklad vlastnického práva podle této smlouvy byl podán u Katastrálního úřadu v K. dne 7. 9. 1998, o vkladu vlastnického práva rozhodl Katastrální úřad v K. rozhodnutím ze dne 7.10. 1998 a vklad vlastnického práva byl zapsán v katastru nemovitostí dne 2.11. 1998. Vzhledem k tomu, že návrh na nařízení výkonu rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva k nemovitostem povinného (k jeho spoluvlastnickému podílu) byl podán u soudu dne 7. 10. 1998, bylo pro rozhodnutí v této věci výkonu rozhodnutí mimo jiné významné to, jaký měly tyto okolnosti vliv na rozhodování o nařízení výkonu rozhodnutí z hlediska ustanovení § 338b odst. 1 o. s. ř.

Uvedenou otázku je třeba i v současné době řešit – s ohledem na to, kdy byl podán návrh na vklad vlastnického práva pro J. H., kdy bylo o tomto návrhu rozhodnuto a kdy došlo ke vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí – také podle zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění zákonů č. 58/1969 Sb., č. 131/1982 Sb., č. 94/1988 Sb., č. 188/1988 Sb., č. 87/1990 Sb., č. 105/1990 Sb., č. 116/1990 Sb., č. 87/1991 Sb., č. 509/1991 Sb., č. 264/1992 Sb., č. 267/1992 Sb., č. 104/1995 Sb., č. 118/1995 Sb., č. 89/1996 Sb., č. 227/1997 Sb., č. 91/1998 Sb. a č. 165/1998 Sb. (dále jen „obč. zák.“), podle zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění zákonů č. 210/1993 Sb. a č. 90/1996 Sb. (dále jen „zákon o vkladech“), podle zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí české republiky (katastrální zákon), ve znění zákona č. 89/1996 Sb. (dále jen „katastrálního zákona“) a podle vyhlášky č. 190/1996 Sb., kterou se provádí zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění zákona č. 210/1993 Sb. a zákona č. 90/1996 Sb., a zákon České národní rady č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí české republiky (katastrální zákon), ve znění zákona č. 89/1996 Sb., ve znění vyhlášky č. 179/1998 Sb. (dále jen „vyhlášky“).

Podle ustanovení § 133 odst. 2 obč. zák., převádí-li se nemovitá věc na základě smlouvy, nabývá se vlastnictví vkladem do katastru nemovitostí podle zvláštních předpisů, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.

Podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona o vkladech práva uvedená v § 1 odst. 1 tohoto zákona (tj. vlastnické právo, zástavní právo, právo odpovídající věcnému břemeni a předkupní právo s účinky věcného práva) se zapisují do katastru nemovitostí zápisem vkladu práva nebo výmazu vkladu práva, pokud tento zákon nestanoví jinak. Podle ustanovení § 14 odst. 1 zákona o vkladech se za vklad považuje zápis do katastrálních operátů.

Podle ustanovení § 2 odst. 3, věty první, zákona o vkladech právní účinky vkladu vznikají na základě

pravomocného rozhodnutí o jeho povolení ke dni, kdy návrh na vklad byl doručen příslušnému orgánu republiky (tj. příslušnému katastrálnímu úřadu). Podle ustanovení § 5 odst. 3 písm. a) katastrálního zákona katastrální úřad provede vklad údajů o právních vztazích do katastru na základě pravomocného rozhodnutí o povolení vkladu ke dni, kdy mu byl tento návrh doručen.

Podle ustanovení § 43 odst. 1 písm. a) vyhlášky dokladem o vyznačení změny v katastrálním operátu je výkaz změn, jde-li o údaje podle § 6 až § 9 vyhlášky (tj. také tehdy, jde-li o údaje o vlastníku).

Podle ustanovení § 43 odst. 2 písm. a) vyhlášky katastrální úřad zapisuje změny údajů katastru do výkazu změn ve lhůtě do 30 dnů po pravomocném rozhodnutí o povolení vkladu.

Podle ustanovení § 22 odst. 2 katastrálního zákona výpisy, opisy nebo kopie z katastrálního operátu, jakož i identifikace parcel vyhotovené katastrálním úřadem jsou veřejnými listinami.

Vkladem do katastru nemovitostí, kterým se nabývá vlastnictví k nemovitosti, převedené na základě smlouvy, se-jak vyplývá z citovaných ustanovení-rozumí zápis vlastnického práva pro nabyvatele do katastrálních operátů; takový zápis provede katastrální úřad do 30 dnů po pravomocném rozhodnutí o povolení vkladu a dokladem o něm je výkaz změn. Byl-li pravomocným rozhodnutím katastrálního úřadu povolen vklad vlastnického práva, nastávají právní účinky vkladu ke dni, kdy byl návrh na vklad doručen příslušnému katastrálnímu úřadu; katastrální úřad proto запиše na základě svého pravomocného rozhodnutí o povolení vkladu vlastnické právo pro nabyvatele do katastrálních operátů ke dni, kdy mu byl doručen návrh na vklad.

Z uvedeného dále vyplývá, že právní účinky vkladu vlastnického práva nastávají (vznikají) zpětně ke dni, kdy byl příslušnému katastrálnímu úřadu doručen návrh na vklad. Tyto „zpětné“ právní účinky vkladu však nastávají jen na základě pravomocného rozhodnutí o jeho povolení (tj. jen tehdy, bylo-li návrhu na vklad pravomocným rozhodnutím katastrálního úřadu návrhu vyhověno) a projevují se v tom, že katastrální úřad provede vklad (tj. запиše vlastnické právo do katastrálních operátů) ve lhůtě uvedené v ustanovení § 43 odst. 2 písm. a) vyhlášky nikoliv ke dni, kdy k zápisu skutečně dochází, ale již ke dni, kdy mu byl doručen návrh na vklad. „Zpětné“ právní účinky vkladu vlastnického práva se tedy odvíjejí od toho, že katastrální úřad pravomocným rozhodnutím vyhověl návrhu na vklad a že na základě tohoto pravomocného rozhodnutí byl proveden zápis do katastrálních operátů; dokud nebylo o návrhu na vklad pravomocně rozhodnuto a dokud nebyl proveden zápis do katastrálních operátů, nenastávají ani „zpětné“ právní účinky vkladu vlastnického práva ke dni, kdy byl příslušnému katastrálnímu úřadu doručen návrh na vklad. V případě, že návrh na vklad bude pravomocně zamítnut, nemohou nastat samozřejmě ani „zpětné“ právní účinky vkladu.

V posuzovaném případě bylo o návrhu na vklad vlastnického práva pro J. H. pravomocně rozhodnuto dne 7. 10. 1998 a ke vkladu došlo (zápis do katastrálních operátů byl proveden) dne 2. 11. 1998. Vzhledem k tomu, že-jak uvedeno výše-při rozhodování o návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitostech se posuzuje předpoklad pro nařízení výkonu rozhodnutí spočívající v tom, aby bylo prokázáno, že nemovitost je ve vlastnictví povinného (§ 338b odst. 1 o. s. ř.), podle stavu, jaký tu byl v den zahájení řízení, a že případné změny ve vlastnictví nemovitosti, které nastanou po zahájení řízení, tu nejsou významné, postupoval odvolací soud nesprávně (v rozporu s tímto právním názorem), když přihlédl ke změně ve vlastnictví (spoluvlastnictví) k nemovitostem, které nastaly v důsledku zápisu vlastnického práva pro J. H. do katastrálních operátů, který byl proveden dne 2. 11. 1998. tedy po zahájení tohoto vykonávacího řízení. Okolnost, že právní účinky vkladu vlastnického práva pro J. H. nastaly (vznikly) již ke dni 7. 9. 1998, tedy před podáním návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí, tu není rozhodná, neboť se odvíjí od skutečnosti, která nastala až po zahájení tohoto vykonávacího řízení (od provedení vkladu na základě pravomocného rozhodnutí o povolení vkladu dne 2. 11. 1998); není-li možné při rozhodování o návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitostech

přihlédnout k této skutečnosti (protože nastala až po zahájení tohoto vykonávacího řízení), nelze zohlednit ani její následky, spočívající v právních účincích vkladu, které se od ní odvíjejí, i když nastaly (vznikly) v době před zahájením tohoto vykonávacího řízení.

Dovolací soud z uvedených důvodů dospěl k závěru, že převede-li povinný nemovitost smluvně na jiného a vzniklou-li na základě pravomocného rozhodnutí o povolení vkladu jeho právní účinky v době před podáním návrhu na nařízení tohoto výkonu rozhodnutí, je předpoklad pro nařízení výkonu rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitostech spočívající v tom, aby bylo prokázáno, že nemovitost je ve vlastnictví povinného (§ 338b odst. 1 o. s. ř.), splněn tehdy, dojde-li k zápisu vkladu vlastnického práva pro nabyvatele do katastru nemovitostí až po zahájení řízení o výkon rozhodnutí.

Uvedený právní názor má své opodstatnění jen při rozhodování o návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitostech. Není jím dotčeno ani právo nabyvatele nemovitosti domáhat se jejího vyloučení z výkonu rozhodnutí (§ 267 odst. 1 o. s. ř.), ani právo oprávněného domáhat se neplatnosti smlouvy, kterou povinný převedl výše uvedeným způsobem své spoluvlastnické právo na J. H. (jsou-li tu důvody, pro které je podle zákona smlouva neplatná), popřípadě odporovat uvedené smlouvě (za podmínek uvedených v ustanovení § 42a obč. zák.),

Protože usnesení odvolacího soudu není z hlediska uplatněného dovolacího důvodu správné, Nejvyšší soud české republiky je ve výroku o věci samé, jakož i v akcesorických výrocích o náhradě nákladů řízení, zrušil a věc vrátil Krajskému soudu v Praze k dalšímu řízení (§ 243b odst. 1, část věty za středníkem, § 243b odst. 2, věta první, o. s. ř.).

V dalším řízení odvolací soud nepřehlédne též to, že oprávněný dosud žádnou listinou neprokázal, že by povinný byl vlastníkem (spoluvlastníkem) „bytové jednotky č. 14 v domě čp. 2641 postaveném na pozemku parc. č. 3464“ (v jím předloženém výpisu z katastru nemovitostí taková „bytová jednotka“ není uvedena), a ani to, že by tato bytová jednotka na základě prohlášení vlastníka (spoluvlastníků) budovy vznikla jako způsobilý předmět právních vztahů.

**) Jde o výklad ustanovení občanského soudního řádu, ve znění účinném před 1. 1. 2001, vyslovené závěry se však uplatní při výkladu ustanovení v 338b o. s. ř., ve znění účinném od 1. 1. 2001.*